

कर्मातीत, वानप्रस्थी आत्मा नै तीव्रगतिको सेवाको निमित्त

मधुबन वरदान भूमि, समर्थ भूमि, श्रेष्ठ सङ्गको भूमि, सहज परिवर्तन भूमि, सर्व प्राप्तिहरूको अनुभव गराउने भूमि हो। यस्तो भूमिमा आएर सबैले स्वयंलाई सम्पन्न अर्थात् सबै कुराले भरपुर अनुभव गर्छौं? कुनै अप्राप्ति त छैन? जुन सर्व खजाना मिलेका छन्, तिनलाई सदाकालको लागि धारण गरेका छौं? यस्तो सम्झन्छौं— यहाँबाट सेवा स्थानमा गएर महादानी बनेर यी शक्तिहरू, सर्व प्राप्तिहरू सबैलाई दिन निमित्त बन्ने छु? सदाको लागि स्वयंलाई विघ्न-विनाशक, समाधान स्वरूप अनुभव गरेका छौं? स्वको समस्या त अलग कुरा भयो तर अब अन्य आत्माहरूको समस्याको पनि समाधान स्वरूप बन्नु छ।

समय अनुसार अब ब्राह्मण आत्माहरू समस्याको वश होऊन्, यसबाट पनि पार भयौ। समस्याहरूको वश हुनु— त्यो बाल्य अवस्था हो। अब ब्राह्मण आत्माहरूको बाल्य अवस्थाको समय समाप्त भइसक्यो। युवा अवस्थामा मायाजीत बन्ने विधिद्वारा महावीर बनेर, सेवामा चक्रवर्ती बनेर, अनेक आत्माहरूको लागि वरदानी महादानी बनेर, अनेक प्रकारका अनुभवहरूले महारथी बनेर अब कर्मातीत वानप्रस्थ स्थितिमा जाने समय आएको छ। कर्मातीत वानप्रस्थ स्थितिद्वारा नै विश्वका सर्व आत्माहरूलाई आधाकल्पको लागि कर्म बन्धनहरूबाट मुक्त गराएर मुक्तिमा पठाउन सक्छौ। मुक्त आत्माहरूले नै सेकेन्डमा मुक्तिको वर्सा बाबाबाट दिलाउन सक्छन्। अधिकांश आत्माहरू मुक्तिको भिख माग्नेको लागि तिमी कर्मातीत वानप्रस्थ महादानी वरदानी बच्चाहरूको पासमा आउने छन्। जसरी अहिले तिमी जड चित्रहरूको अगाडि, कसैले मन्दिरमा गएर प्रार्थना गरेर सुख शान्ति माग्छन्। कसैले तीर्थ स्थानमा गएर माग्छन्। कसैले घर बसेर माग्छन्। जसको जहाँ सम्म शक्ति छ, त्यहाँ सम्म पुग्छन्, तर यथाशक्ति, यथाफलको प्राप्ति गर्छन्। कसैले टाढा बसेर पनि दिलले गर्छन् र कसैले मूर्तिको सामुन्ने तीर्थ स्थान वा मन्दिरमा गएर देखाउनको लागि मात्र पनि गर्छन्। स्वार्थवश गर्छन्। ती सबै हिसाब अनुसार जस्तो कर्म, जस्तो भावना हुन्छ त्यस्तै फल मिल्छ। त्यसैगरी अब समय प्रमाण तिमी चैतन्य महादानी वरदानी मूर्तिहरूको अगाडि प्रार्थना गर्नेछन्। कोही सेवा स्थान रूपी मन्दिरमा पुग्नेछन्। कोही महान तीर्थ मधुबनसम्म पुग्नेछन् र कसैले घरमै बसेर साक्षात्कार गर्दै दिव्य बुद्धिद्वारा प्रत्यक्षताको अनुभव गर्ने छन्। सम्मुख नआए तापनि स्नेह र दृढ संकल्पले प्रार्थना गर्ने छन्। मनसामा तिमी चैतन्य फरिश्ताहरूको आह्वान गरेर मुक्तिको वर्साको अंचली माग्ने छन्। थोरै समयमा सबै आत्माहरूलाई वर्सा दिलाउने कार्य तीव्रगतिले गर्नु पर्ने हुन्छ। जसरी विनाशका साधनहरू अरू विकसित हुँदै तीव्रगतिले समाप्तिको लागि निमित्त बन्छन्, त्यस्तै तिमी वरदानी महादानी आत्माहरूले आफ्नो कर्मातीत फरिश्ता स्वरूपको सम्पूर्ण शक्तिशाली स्वरूपद्वारा सबैको प्रार्थना अनुसार मुक्तिको वर्सा दिलाउने छौ। तीव्रगतिको यस कार्यको लागि मास्टर सर्व शक्तिवान्, शक्तिहरूको भण्डार, ज्ञानको भण्डार तिमी याद स्वरूप तयार छौ? विनाशका साधन र वरदानका शक्तिहरू दुवै तीव्रगतिले सँग-सँगै चल्ने छन्।

बहुतकाल देखि अर्थात् अहिलेबाट सदा तयार रहने गर। तीव्रगतिवाला कर्मातीत र समाधान स्वरूप सदा रहने अभ्यास गरेनौ भने तीव्रगतिको समय दिनेवाला बन्नुको सट्टा हेर्नेवाला बन्ने छौ। तीव्र पुरुषार्थी बहुतकाल देखिकाहरूले मात्र तीव्रगतिको सेवाको निमित्त बन्न सक्ने छौ। यो हो वानप्रस्थ अर्थात् सर्व बन्धनमुक्त, न्यारा र बाबाको साथमा तीव्रगतिको सेवाको प्यारा अवस्था। त्यसैले अब दाता बन्ने समय हो, अझै पनि स्वयं प्रति, समस्याहरूप्रति लिने समय होइन। स्वको समस्याहरूमा उल्टिने— अब त्यो समय गयो।

२०७५ मंसिर २३ आइतबार ९-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ७-०३-८४ मधुबन

समस्याहरू पनि एक आफ्ना कमजोरीका रचना मात्र हुन्। कोहीद्वारा अथवा कुनै परिस्थितद्वारा आएका समस्याहरू वास्तवमा आफ्नै कमजोरीको कारणले आएका हुन्। जहाँ कमजोरी हुन्छ, त्यहाँ व्यक्तिद्वारा अथवा परिस्थितिद्वारा समस्याहरूले आक्रमण गर्छन्। यदि कमजोरी छैन भने समस्याको आक्रमण पनि हुँदैन। आएका समस्याहरूले, समस्याको सट्टा समाधान रूपमा अनुभवी बनाउँछन्। यी आफ्ना कमजोरीले उत्पन्न भएका मिक्की माउस हुन्। अहिले त सबै हाँसिरहेका छौ, जब समय आउँछ त्यतिबेला के गर्छौं? स्वयं मिक्की माउस बन्छौ। तिनीहरू सँग खेल नकि डराऊ। यो पनि बचपनको खेल हो। न रचना गर, न समय गुमाऊ। यो भन्दा परको स्थिति वानप्रस्थी बन। बुझ्यौ!

समयले के भन्छ? बाबाले के भन्नुहुन्छ? अझै पनि खेलौना सँग खेल्न राम्रो लाग्छ? जस्तै कलियुगको मानव रचना पनि के बनेको छ, मुरलीमा सुन्छौ नि? बिच्छी बन्छन्। यी कमजोर समस्याका रचनाले पनि बिच्छीले डसे जस्तै स्वयंलाई दुःख दिन्छन्, शक्तिहीन बनाइदिन्छन्। त्यसैले मधुबनबाट सम्पन्न बनेर दृढ संकल्प गरेर जाऊ— अब देखि स्वयंको समस्यालाई त समाप्त गर्छु र अरू कसैको लागि पनि समस्या स्वरूप बन्ने छैन। स्व प्रति, सबैप्रति सदा समाधान स्वरूप रहने छु।

यति खर्च गरेर, मेहनत गरेर आउँछौ त्यसैले मेहनतको फल यो दृढ संकल्पद्वारा सजिलै सदा पाइरहने छौ। जसरी मुख्य कुरा पवित्रताको लागि दृढ संकल्प गरेका छौ नि? भन्छौ— मछौं, सहन्छौं तर यो व्रतलाई कायम राख्छौं। स्वप्नमा अथवा संकल्पमा यदि अलिकति पनि हलचल भयो भने पाप सम्झन्छौ नि? त्यस्तै समस्या स्वरूप बन्नु अथवा समस्याको वश हुनु— यो पनि पापको खाता हो। पापको परिभाषा वा पहिचान हो जहाँ पाप हुन्छ त्यहाँ बाबाको याद हुँदैन, साथ हुँदैन। पाप र बाप— दिन र रात जस्तै हुन्। त्यसैले जब समस्या आउँछ त्यस समयमा बाबा याद आउँछ? आउँदैन नि। फेरि जब चिन्तित हुन्छौ तब बाबाको याद आउँछ। त्यो पनि भक्तको रूपमा याद गर्छौं, अधिकारीको रूपमा गर्दैनौ। शक्ति दिनुहोस्, सहारा दिनुहोस्। पार लगाउनु होस्। अधिकारी रूपमा, साथीको रूपमा, समान बनेर याद गर्दैनौ। त्यसैले बुझ्यौ, अब के गर्नु छ? समाप्ति समारोह मनाउनु छ। समस्याहरूको समाप्ति समारोह मनाउँछौ नि! अथवा केवल डान्स मात्र गर्छौं? राम्रो-राम्रो ड्रामा गर्छौं हैन? अब यो समारोह गर्नु छ किनकि सेवामा धेरै समय चाहिन्छ। त्यहाँ पुकार गरिरहेका छन् र यहाँ हलचलमा आउँछौ, यो त राम्रो भएन नि! उनीहरूले वरदानी, महादानी भनेर याद गरिरहेका छन् र तिमीहरू उदास भएर रोइरहेका छौ भने फल कसरी दिने! उनीहरू सम्म पनि तिम्रो तातो आँसु पुग्छ! उनीहरू पनि आत्तिन्छन्। अब याद राख— हामी ब्रह्मा बाबाको साथमा इष्टदेव पूज्य आत्माहरू पनि हौं। अच्छा।

सदा बहुतकालका तीव्र पुरुषार्थी, तीव्रगतिको सेवाको लागि सदा तयार बच्चाहरूलाई, सदा विश्व परिवर्तन सो समस्या परिवर्तक, समाधान स्वरूप बच्चाहरूलाई, सदा रहमदिल बनेर भक्त आत्माहरू र ब्राह्मण आत्माहरूका स्नेही र सहयोगी रहने श्रेष्ठ आत्मा, सदा समस्याहरूबाट पर रहने, कर्मातीत वानप्रस्थ स्थितिमा रहने सम्पन्न स्वरूप बच्चाहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

न्यू वर्क पार्टीसँगः— सबैले आफूलाई बाबाको विशेष आत्मा अनुभव गर्छौं? सदा यही खुशी रहन्छ— जसरी बाबा सदा श्रेष्ठ हुनु हुन्छ, त्यसैगरी हामी बच्चाहरू पनि बाबा समान श्रेष्ठ छौं? यही स्मृतिले सदा हर कर्म स्वतः नै श्रेष्ठ हुन्छन्। जस्तो संकल्प हुन्छ, कर्म पनि त्यस्तै हुन्छ। त्यसैले सदा स्मृतिद्वारा श्रेष्ठ स्थितिमा स्थित

२०७५ मंसिर २३ आइतबार ९-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ७-०३-८४ मधुबन
 रहने विशेष आत्मा हौ। सदा आफ्नो यो श्रेष्ठ जन्मको खुशी मनाइराख। यस्तो श्रेष्ठ जन्म जुन भगवानको बन्न
 पाइयो- यस्तो सारा कल्पमा हुँदैन। ५ हजार वर्षमा केवल यस समयमा यो अलौकिक जन्म हुन्छ। सत्ययुगमा
 पनि आत्माहरूको परिवारमा आउँछौ तर अहिले परमात्मा सन्तान छौ। त्यसैले सदा यही विशेषतालाई याद
 राख। सदा म ब्राह्मण सबै भन्दा उंच धर्म, कर्म र परिवारको हुँ- यही स्मृतिले हर कदममा अगाडि बढ्दै जाऊ।
 पुरुषार्थको गति सदा तेज होस्। उड्तीकलाले सदा नै मायाजीत र निर्बन्धन बनाउँछ। बाबालाई आफ्नो
 बनाइदियो भने बाँकी रह्यो नै के? एक नै रह्यो नि। एकमा नै सबै समाहित छ। एकको यादमा, एकरस स्थितिमा
 स्थित हुनाले शान्ति, शक्ति र सुखको अनुभूति भइरहन्छ। जहाँ एक हुनु हुन्छ त्यहाँ एक नम्बर हुन्छ। त्यसैले
 सबै नम्बरवन हौ नि! एकलाई याद गर्न सजिलो छ वा धेरैलाई? बाबाले केवल यही अभ्यास गराउनु हुन्छ,
 अरू केही पनि होइन। १० चीज उठाउन सजिलो हुन्छ वा एक चीज उठाउन सजिलो हुन्छ? बुद्धिद्वारा एकको
 याद धारण गर्न धेरै सजिलो हुन्छ। लक्ष्य सबैको धेरै राम्रो छ। लक्ष्य राम्रो छ भने लक्षण राम्रो हुँदै जान्छ।
 अच्छा।

अव्यक्त महावाक्य- संकल्प शक्तिलाई नियन्त्रण गर

समय अनुसार शीतलताको शक्तिद्वारा हरेक परिस्थिमा आफ्ना संकल्पहरूको गतिलाई, बोललाई शीतल र
 धैर्यवत बनाऊ। यदि संकल्पको गति तेज भयो भने धेरै समय व्यर्थ जान्छ, नियन्त्रण पनि गर्न सक्ने छैनौ।
 त्यसैले शीतलताको शक्ति धारण गर्नु भन्ने व्यर्थ देखि वा दूर्घटना देखि बच्ने छौ। यो किन, के, यस्तो होइन
 त्यस्तो, यी व्यर्थका तेज गतिदेखि छुट्ने छौ। कुनै-कुनै बच्चाले कहिलेकाहीँ धेरै खेल देखाउँछन्। व्यर्थ
 संकल्प यति शक्तिले आउँछ जसलाई रोक्न सक्दैनन्। अनि त्यतिबेला भन्छन्- के गर्ने, यस्तो भयो! रोक्न
 सक्दैनन्। जे आउँछ त्यो गर्छन् तर व्यर्थको लागि नियन्त्रण गर्ने शक्ति चाहिन्छ। जसरी एक समर्थ संकल्पको
 फल पदमगुणा मिल्छ, त्यसैगरी एक व्यर्थ संकल्पको हिसाब-किताब उदास हुनु, हार खानु वा खुशी गायब
 हुनु- यो पनि एकको धेरै गुणाको हिसाबले अनुभव हुन्छ। सदा आफ्नो दरबार लगाऊ र आफ्ना सबै कार्यकर्ता
 कर्मचारी सँग हालचाल सोध। तिम्रो जुन सूक्ष्म शक्तिहरू मन्त्री अथवा महामन्त्री छन्, तिनीहरूलाई आफ्नो
 आदेश अनुसार चलाऊ। यदि अहिलेबाट नै राज्य दरबार ठीक छ भने धर्मराजको दरबारमा जाने छैनौ।
 धर्मराजले पनि स्वागत गर्छन्। तर यदि नियन्त्रण गर्ने शक्ति भएन भने अन्तिम नतिजामा जरिवाना दिन धर्मराज
 पुरीमा जानु पर्छ। यो सजाय जरिवाना हो। यदि सतर्क भयो भने जरिवाना दिनु पर्दैन।

वर्तमान, भविष्यको दर्पण हो। वर्तमानको अवस्था अर्थात् दर्पणद्वारा आफ्नो भविष्य स्पष्ट देख्न सक्छौ।
 भविष्य राज्य अधिकारी बन्नको लागि जाँच गर- वर्तमानमा म सँग राज्य चलाउने शक्ति कहाँ सम्म छ?
 पहिला सूक्ष्म शक्तिहरू, जुन विशेष कार्यकर्ता हुन्- संकल्प शक्तिमाथि, बुद्धिमाथि र संस्कारहरू माथि पूरा
 अधिकार होस्। यी विशेष तीन शक्तिहरू राज्यको कारोबार चलाउने मुख्य सहयोगी कार्य-कर्ता हुन्। यदि यी
 तीनै कार्य-कर्ता तिम्री आत्मा अर्थात् राज्य-अधिकारी राजाको निर्देशनमा चल्छन् भने सदा त्यो राज्य यथार्थ
 रीतिले चल्ने छ। जसरी राजाले स्वयं कुनै काम गर्दैनन्, गराउँछन्। गर्ने राज्य कर्मचारी बेग्लै हुन्छन्। यदि राज्य
 कर्मचारी ठीक भएनन् भने राज्य डगमग हुन पुग्छ। त्यसैगरी आत्मा पनि गराउनेवाला हो, गर्नेवाला यी विशेष
 त्रिमूर्ति शक्तिहरू हुन्। पहिला यिनीहरू मथि शासन शक्ति भयो भने यी साकार कर्मेन्द्रियहरू तिनीहरूको
 आधारमा स्वतः नै सही बाटोमा चल्ने छन्। जसरी सत्ययुगी सृष्टिको लागि भन्छन् एक राज्य एक धर्म हुन्छ।

२०७५ मंसिर २३ आइतबार ९-१२-२०१८ ओम् शान्ति “अव्यक्त-बापदादा” रिभाइज ७-०३-८४ मधुबन
त्यसैगरी अब स्वराज्यमा पनि एक राज्य अर्थात् स्वको निर्देशनमा सबै चल्नेवाला बनून्। मन आफ्नो
मनमतमा नचलोस्, बुद्धिले आफ्नो निर्णय शक्तिलाई हलचल नगराओस्। संस्कार आत्मालाई नाँच
नचाउनेवाला नहोस् तब भनिन्छ एक धर्म, एक राज्य। त्यसैले यस्तो नियन्त्रण शक्ति धारण गर।

सम्मान सहित पास हुनको लागि अथवा राज्य अधिकारी बन्नको लागि मन जुन सूक्ष्म शक्ति हो, त्यो अधिनमा
होस् अर्थात् निर्देशन अनुसार कार्य गरोस्। जे सोच्दछौ त्यस अनुसार होस्। रोकन चाहेमा रोकियोस्, सेवा
सोच्दा सेवामा लागोस्। परमधाम सोच्दा परमधाम पुगोस्। यस्तो नियन्त्रण गर्ने शक्ति अहिले नै बढाऊ। साना-
साना संस्कारहरूमा, युद्धमा समय नगुमाऊ। नियन्त्रण गर्ने शक्ति धारण गर्नु भन्ने कर्मातीत अवस्थाको समीप
पुग्छौ। जब अरू सबै संकल्प शान्त भएर बस एक बाबा र तिमी— यो मिलनको अनुभूतिको संकल्प मात्र रह्यो
भन्ने तब शक्तिशाली योग भनिने छ। यसको लागि समाहित गर्ने वा समेट्ने शक्ति चाहिन्छ। रोक भन्नासाथ
संकल्प रोकियोस्। पूरा ब्रेक लागोस्। शक्तिशाली ब्रेक होस्। नियन्त्रण गर्ने शक्ति होस्। यदि एक सेकेन्ड भन्दा
बढी समय लाग्यो भन्ने सम्झ समाहित गर्ने शक्ति कमजोर छ। अन्त्यमा फाइनल पेपरको प्रश्न हुने छ— सेमेण्डमा
फुल स्टप, यसैमा नै नम्बर मिल्छ। सेकेन्ड भन्दा ढिला भयो भन्ने फेल हुन्छौ। एक बाबा र म, तेस्रो कुनै कुरा
नआओस्। यस्तो होइन— यो गर्छु, यो हेर्छु... यो भयो, यो भएन। यो किन भयो, यो के भयो— कुनै पनि कुरा
आयो भन्ने फेल हुने छौ। कुनै पनि कुरामा किन, केको क्यु लगायौ भन्ने त्यस क्युलाई समाप्त गर्नमा धेरै समय
जाने छ। जब रचना रच्दछौ, पालना गर्नु पर्छ, पालनाबाट बच्न सक्दैनौ। समय, शक्ति दुवै नै चाहिन्छ, त्यसैले
यस व्यर्थ रचनालाई नियोजन गर।

जसले आफ्ना सूक्ष्म शक्तिहरूलाई चलाउन सक्छ, उसले अरूलाई पनि चलाउन सक्छ। त्यसैले स्वमाथि
नियन्त्रण गर्ने शक्ति, शासन गर्ने शक्ति नै सर्वलाई चलाउन सक्ने यथार्थ शक्ति बन्न पुग्छ। चाहे अज्ञानी
आत्माहरूलाई सेवाद्वारा चलाऊ, चाहे ब्राह्मण-परिवारमा स्नेह सम्पन्न, सन्तुष्टता सम्पन्न व्यवहार गर— दुवैमा
सफल हुन्छौ।

वरदानः— मन्सा र वाचाको मेलद्वारा जादूमन्त्र गर्ने नवीनता र विशेषता सम्पन्न भव

मन्सा र वाचा दुवैको मिलनले जादूमन्त्रको काम गर्छ, यसबाट संगठनका स-साना कुरा यसरी
समाप्त हुन्छन्, जुन तिमीले सोच्ने छौ यो त जादू भयो। मन्सा शुभभावना वा शुभ आशीर्वाद
दिने सेवामा व्यस्त भयो भन्ने मनको हलचल समाप्त हुन्छ, पुरुषार्थबाट कहिल्यै निराश हुने छैनौ।
संगठनमा कहिल्यै आर्त्तिदैनौ। मन्सा-वाचाको सम्मिलित सेवाबाट विहंग मार्गको सेवाको प्रभाव
देख्ने छौ। अब सेवामा यही नवीनता र विशेषताले सम्पन्न बन्यौ भन्ने ९ लाख प्रजा सजिलै तयार
हुने छन्।

स्लोगनः— बुद्धिले यथार्थ निर्णय तब दिने छ, जब पूरा-पूरा निर्विकारी बन्छौ।